

FILHARMONIA
SZCZECIN

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu. Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą. Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozpraszać wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

Piątek – 14 lutego 2025 roku – godz. 19.00

GRANDIOSO **Oblicza miłości**

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie

Karolina Hyla-Wybraniec skrzypce
Piotr Wybraniec klarnet
Przemysław Neumann dyrygent

W programie:

PIOTR CZAJKOWSKI
Uwertura-fantazja „Romeo i Julia” [18’]

CARL PHILIPP STAMITZ
Koncert podwójny B-dur na klarnet, skrzypce i orkiestrę [18’]
– Allegro
– Andante moderato
– Allegro

/przerwa/

MIECZYŚLAW KARŁOWICZ
Poemat symfoniczny „Odwieczne pieśni” op. 10 [22’]
– Pieśń o wiekuiestej tęsknocie (Andante lento)
– Pieśń o miłości i śmierci (Andante con moto)
– Pieśń o wszechbycie (Moderato)

Realizacja koncertu we współpracy z Polskim Wydawnictwem Muzycznym w ramach programu TUTTI.PL promującego wykonawstwo muzyki polskiej

KAROLINA HYLA-WYBRANIEC

Urodziła się w Kędzierzynie-Koźlu. Jest absolwentką Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach klasy skrzypiec adt. dr hab. Beaty Warykiewicz-Siwy i adt. dr. Adama Mokrusa, którą ukończyła z wyróżnieniem w 2014 roku.

Jest laureatką Konkursu Bachowskiego im. Stanisława Hajzera w Zielonej Górze (2007, III miejsce) oraz Ogólnopolskiego Forum Młodych Instrumentalistów w Rybniku (2007, wyróżnienie). Jest jedną z założycielek kwartetu smyczkowego „Apotheosis”, z którym zdobyła m.in.: II miejsce podczas IX International Independent Music Competition „Individualis” 2012 w Ukrainie (w kategorii „Kwartety smyczkowe”), I miejsce na XIV Międzynarodowym Przeglądzie Zespołów Kameralnych w Jaworze oraz II nagrodę podczas International Competition SVIREL w Słowenii.

Od 2017 roku jest skrzypkiem Orkiestry Symfonicznej Filharmonii w Szczecinie, gdzie od 2019 roku pełni funkcję koncertmistrza. Jako solistka koncertowała z orkiestrami Filharmonii Opolskiej, Śląskiej, Filharmonii w Szczecinie i Cameratą Stargard. Miała przyjemność koncertować z takimi artystami, jak Garrick Ohlsson, Bomsori Kim, Alena Baeva, Alexander Gavrylyuk, Christian Tetzlaff, Stefan Asbury, Andrey Boreyko, Jacek Kasprzyk, Krzysztof Penderecki, Antoni Wit, Małgorzata Walewska, Joseph Calleja i Artur Ruciński.

Prowadzi bogatą działalność kameralną – jest członkiem kwartetu smyczkowego „Apotheosis” i Karłowicz Quartet oraz koncertmistrzem Orkiestry Camerata Stargard. Współpracuje również z Ensemble Nuove Musiche – włoskim zespołem specjalizującym się w wykonywaniu muzyki współczesnej.

Brała udział w nagraniach płyt oraz muzyki do filmów, m.in. z Krzysztofem Pendereckim, Wojciechem Kłarem, Johnem Greenwoodem, Orkiestrą Filharmonii w Szczecinie, Orkiestrą Kameralną „Aukso” i Orkiestrą Filharmonii Gorzowskiej. Album „Christmas Time”, nagrany przy współpracy Dziewczęcego Chóru Katedralnego „Puellae Orantes”, Krakowskiego Kwintetu Blaszanego oraz kwartetu smyczkowego „Apotheosis”, otrzymał cenne wyróżnienie: Platynową Płytę.

PIOTR WYBRANIEC

Muzyk-solista Orkiestry Symfonicznej Filharmonii w Szczecinie, absolwent Akademii Muzycznej w Katowicach w klasie klarnetu prof. dr. hab. Arkadiusza Adamskiego. Część studiów odbył w ramach stypendium w Escola Superior de Música e Artes do Espectáculo w Porto, w klasie prof. Nuno Pinto. Edukację kontynuował w Królewskim Konserwatorium w Hadze pod okiem prof. Pierre’a Woudenberga, gdzie w ramach studiów na profilu orkiestrowym odbywał staż w Residentie Orkest / The Hague Philharmonic. Jest laureatem wielu nagród, m.in. I nagród na IV i V Zachodniopomorskim Festiwalu Klarinetowym w Szczecinie, I nagrody na Ogólnopolskim Konkursie Dętych Zespołów Kameralnych w Warszawie (2011), II nagrody na VIII Ogólnopolskim Festiwalu Klarinetowym w Piotrkowie Trybunalskim (2011) oraz III nagrody na XXXI Ogólnopolskim Konkursie Muzyki Kameralnej we Wrocławiu (2007).

Jest zapraszany do współpracy z czołowymi polskimi orkiestrami – są wśród nich Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia w Katowicach, Orkiestra Kameralna Miasta Tychy „Aukso”, Sinfonietta Cracovia, NFM Orkiestra Leopoldinum, Orkiestra Akademii Beethovenowskiej i Orkiestra Muzyki Nowej. Jako solista koncertował z Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii w Szczecinie i Cameratą Stargard, wykonując koncerty klarinetowe Mozarta i Coplanda oraz własną transkrypcję Koncertu na dwie liry Haydna.

Dokonał też wielu nagrań płyt oraz muzyki filmowej z takimi artystami i zespołami, jak Atom String Quartet, Małgorzata Walewska, Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie, Orkiestra Akademii Beethovenowskiej i Orkiestra Kameralna Miasta Tychy „Aukso”. Jego zainteresowania sięgają poza muzykę symfoniczną i kameralną. Jest jednym z założycieli zespołu Dance of Fire Quartet, wykonującego muzykę etniczną z elementami elektroniki, z którym zdobywał nagrody na International Jewish Music Festival w Amsterdamie oraz na Festiwalu Folkowym Polskiego Radia „Nowa Tradycja” w Warszawie.

W 2013 roku Piotr Wybraniec otrzymał stypendium Ministra Edukacji i Szkolnictwa Wyższego za wybitne osiągnięcia artystyczne.

PRZEMYSŁAW NEUMANN

Jest absolwentem Akademii Muzycznej w Poznaniu, gdzie studiował dyrygenturę symfoniczno-operową w klasie prof. Jerzego Salwarowskiego i prof. Antoniego Grefa. W 2002 roku zajął III miejsce na III Przeglądzie Młodych Dyrygentów w Białymstoku. Już podczas studiów nawiązał współpracę z poznańskim Teatrem Muzycznym – do 2013 roku był dyrygentem i kierownikiem tamtejszej orkiestry – gdzie przygotował kilka premier oraz poprowadził kilkaset spektakli i koncertów. Współpracował także z Teatrem Wielkim w Poznaniu oraz Gliwickim Teatrem Muzycznym.

Dyrygował większością polskich orkiestr, w tym zespołami Filharmonii Narodowej w Warszawie, Polskiej Orkiestry Sinfonia Iuventus i Filharmonii Poznańskiej. Po obronie doktoratu w 2009 roku podjął pracę dydaktyczną w katedrze dyrygentury Akademii Muzycznej w Poznaniu; w latach 2019–2020 pełnił funkcję jej kierownika.

W 2017 roku uzyskał tytuł doktora habilitowanego sztuk muzycznych, a w 2019 – profesora uczelni. Właśnie Alma Mater stała się dla Przemysława Neumanna przestrzenią realizacji wielu projektów edukacyjno-artystycznych, spośród których należy wymienić koncerty z akademicką Orkiestrą Symfoniczną (uwiecznione nagraniem płyty z muzyką Karola Kurpińskiego) i z Orkiestrą Sinfonietta oraz coroczne operowe spektakle studenckie w Teatrze Wielkim w Poznaniu i koncerty w ramach cyklu „Kreaspiracje”.

W latach 2015–2024 pełnił funkcję dyrektora Filharmonii Opolskiej. W tym czasie rozpoczął intensywną pracę nad nieznanymi bądź niesłusznie pomijanymi dziełami polskich twórców, co zaowocowało cyklem koncertów „Polska Muzyka Zapomniana” oraz serią wydawniczą o tej samej nazwie, opublikowaną we współpracy z powołaną w 2016 roku „Fundacją dla Kultury”, w której Przemysław Neumann pełni funkcję prezesa. Prowadząc Orkiestrę Symfoniczną Filharmonii Opolskiej dokonał również szeregu nagrań płytowych dzieł polskich kompozytorów.

Od 1 września 2024 roku pełni funkcję dyrektora naczelnego i artystycznego Filharmonii w Szczecinie.

GRANDIOSO Oblicza miłości

Nie sposób przecenić znaczenia twórczości Williama Shakespeare’a dla zrozumienia kultury XIX wieku, tworzonych wówczas dzieł scenicznych i muzyki programowej. Kanon utworów mistrza ze Stratfordu nieustannie uwodził artystów, którzy znajdowali w nim inspirację nie tylko dla nowego, romantycznego pojmowania dramatu, lecz również w fabułach samych sztuk odnajdywali poruszające ich historie, które domagały się umuzycznienia. **Piotra Czajkowskiego** (1840–1893) zafascynowała *summa* twórczości mistrza, czyli „Burza”, „Hamlet” oraz **Romeo i Julia**. Nawiązującą do tego ostatniego dzieła uverture-fantazję w jej ostatecznej postaci twórca przedstawił dopiero w roku 1880. Była to trzecia wersja utworu – wcześniejsze powstały dekadę wcześniej, jednakże Czajkowski wciąż przepracowywał koncepcję dzieła, zmagając się z krytycznymi komentarzami profesora kompozycji w moskiewskim konserwatorium, Milija Bałakiriewa, który zresztą zasugerował Czajkowskiemu formę utworu i nadał tematowi treść programową...

Historia kochanków z Werony była doskonale znana, zbędny był zatem osobny program literacki utworu. Dzieło ujęte zostało w formę swobodnego allegro sonatowego (dlatego kompozytor nazwał je uverture-fantazją) i jest pełnoprawnym poematem symfonicznym, wyrastającym z tradycji Franza Liszta. Introdukcja (licząca ponad sto taktów) ewokuje postać ojca Laurentego – fatalnego kapłana, którego niefortunna pomoc zaważyła na tragicznych losach bohaterów. Pierwszy temat odmalowuje konflikt zwaśnionych rodów Capulettich i Montecchich oraz uliczną potyczkę ich przedstawicieli. Liryczny temat drugi (będący najbardziej popularnym fragmentem dzieła) to oczywiście temat miłości Romea i Julii. (18’)

Prawdopodobnie dla wielu z Państwa dzisiejszy wieczór stanowi pierwszą muzyczną podróż do XVIII-wiecznego Mannheimu. Przez niemal pół wieku, za panowania książąt elektorów Karola Filipa i Karola Teodora (utalentowanego flecisty) owo miasto cieszyło się opinią „niemieckich Aten”, gdzie wśród sztuk prym wiodła muzyka, wynosząca je do rangi najważniejszego ośrodka muzycznego na ziemiach niemieckich i jednego z pierwszych w Europie. Wielonarodowe środowisko muzyków dokonało tam rzeczy niezwykłych, wręcz rewolucyjnych. Przede wszystkim ustabilizowało skład orkiestry (z kwintetem smyczkowym oraz parami obojów i rogów), która odtąd miała być tylko rozbudowywana – tak stworzono fundament symfonii czasów klasycyzmu. Muzykę grano podczas dworskich ceremonii: „prezentowanie w takiej sytuacji utworów zbyt

złożonych – jak lapidarnie stwierdza Danuta Gwizdalanka – byłoby więc nietaktem wobec słuchaczy, toteż repertuar dworskich muzyków musiał być bogaty, ale nie zanadto »uczony«. Przy okazji warto wspomnieć, że na przełomie lat 1777 i 1778 w Mannheimie przebywał Wolfgang Amadeus Mozart; zapoznanie się z propozycjami artystycznymi tamtejszego środowiska stało dla niego doświadczeniem niezwykle ważnym, owocującym przemianami jego muzycznego stylu.

Do drugiego pokolenia mannheimczyków należał **Carl Philipp Stamitz** (1745–1801), syn pochodzącego z Czech kapelmistrza i kompozytora Johanna Stamitza. Dużo utworów zawdzięczają mu klarneciści i altowiolliści (sam Carl był wirtuozem altówki i grał na niej „z wdziękiem, jakiego nigdy wcześniej nie słyszano”). Klarnet z kolei, jak pamiętamy, dopiero przechodził swą konstrukcyjną metamorfozę, w Mannheimie zaś trafił do orkiestry na stałe dopiero w 1782 roku. Altówka wiodła (i miało to trwać jeszcze ponad 150 lat) żywot orkiestrowego kopciuszka...

Koncert był tam gatunkiem mniej „postępowym” niż symfonia, koncerty na więcej niż jeden instrument nazywano symfoniami koncertującymi. Tak było w przypadku słuchanego dzisiaj **Koncertu podwójnego B-dur na klarnet, skrzypce i orkiestrę**, wydanego w 1778 roku i napisanego w bardzo wygodnej dla klarnetu tonacji. Zauważmy, że specyfika instrumentów, zwłaszcza pod względem kolorystycznym, nie była wówczas oczywista, stąd partytura notuje możliwość zastąpienia skrzypiec przez drugi klarnet. Partie solowe nie są specjalnie skomplikowane (choćby w porównaniu z utworami Stamitza na altówkę) i nie różnią się pod względem technicznym od partii orkiestrowych. Chodzi tu więc raczej o powab prowadzonych fraz oraz gustowny i elegancki dialog, niż jawną wirtuozerię. Dialog ten jest pomyślany w ten sposób, że soliści grają tę samą melodię, przejmują frazę od siebie nawzajem, niekiedy ją dopowiadając. Ciekawostką jest rozdzielenie altówek na dwie grupy, wiolonczele i kontrabasy natomiast (jak zawsze wówczas) grają w oktawach. Do smyczków kompozytor dodał dwa oboje i dwa rogi *ad libitum*; można zatem grać utwór bez tych instrumentów – te jednak nadają mu specyficzny koloryt, acz nie komplikują faktury orkiestrowej, najczęściej bowiem dublują głosy zespołu smyczków i tylko sporadycznie powierzono im odrębne partie.

O zakorzenieniu koncertu Stamitza w przeszłości i jego związku z formą symfonii koncertującej świadczy najwyraźniej początek części trzeciej. Aż do środkowego tria instrumenty solowe nie mają wyodrębnionych głosów, tak więc od decyzji wykonawców zależy, kto z nich dołączy się do pierwszych skrzypiec.

Współcześni niezwykle wysoko cenili sztukę kompozytorską Stamitza, szczególnie jego symfonie „pełne blasku i harmonii”. Za najdoskonalsze uznawali części wolne, będące „wytworem jego wrażliwego serca”. (18’)

Mieczysław Karłowicz (1876–1909) był przede wszystkim symfonikiem. Tradycyjna forma symfonii wydawała mu się jednak dostatecznie wyeksploatowana, w jej miejsce zatem wybrał poemat symfoniczny, który stoi w centrum jego twórczości. Gatunek ten w jego przekonaniu pozwalał na rozmaite eksperymenty, atrakcyjna zdawała się możliwość porozumienia z publicznością poprzez program (przy czym dzieło nie było jego prostą ilustracją). Wszystko w poemacie wynikało bowiem z założeń logiki muzycznej, zarazem związek ideowy programu z utworem – jego formą i treścią – był rygorystycznie przestrzegany. Forma wynikała z naturalnego rozwoju myśli i ich zespolenia, a tradycyjne założenia allegro sonatowego (będące najczęściej przynajmniej formalnym punktem odniesienia) trzymały całość utworu w żelaznych ryzach.

Aczkolwiek **Odwieczne pieśni** (1906) należą do najczęściej granych dzieł Karłowicza, nie przypominaliśmy ich w ostatnich latach. Od jego pozostałych poematów symfonicznych różnią się przede wszystkim budową – są ujęte w formie tryptyku obejmującego „Pieśń o wiekuistej tęsknocie”, „Pieśń o miłości i śmierci” oraz „Pieśń o wszechbycie”. Nie zachował się niestety rękopis kompozytora, w którym precyzyjnie nazwał on muzyczne tematy utworu.

Utwór jest niezwykle osobistą wypowiedzią Karłowicza, o wyraźnym filozoficznym charakterze – manifestem jego panteizmu (niewątpliwie zapożyczonego z myśli Schopenhauera i Nietzschego) oraz apoteozą potęgi Natury-Wszechbytu. Jeśli zgodzimy się z tym, że fragment eseju Karłowicza, opublikowanego w czasopiśmie „Taternik” komentuje „Odwieczne pieśni”, niewątpliwie będziemy skonfundowani niejasnym patosem tej wypowiedzi, ocierającej się o modernistyczne *clichés*: „I gdy znajdę się na stromym wierzchołku sam, mając jedynie lazuruwą kopułę nieba nad sobą, a naokoło zatopione w morzu równin zakrzepłe bałwany szczytów – wówczas zaczynam rozpyływać się w otaczającym przestworzu, przestaję się czuć wyodrębnioną jednostką, owiewa mnie potężny, wiekuisty oddech wszechbytu. Tchnienie to przebiega przez wszystkie fibry mej duszy, napelnia ją łagodnym światłem i sięgając do głębin, gdzie leżą wspomnienia trosk i bólów przeżytych, goi, prostuje i wyrównywa. Godziny, przeżyte w tej półświadomości, są jakby chwilowym powrotem do niebytu, dają one spokój wobec życia i śmierci, mówią o wiecznej pogodzie roztopienia się we wszechistnieniu...”

A tymczasem zdania „Oto stoję przed wami, by nieść skargę na los swój..”; „Wielkość, potęga, majestat, wieczność, bezwzględność, konieczność” zamieszczone jako motto w partyturze stanowią jedyny pewny komentarz Karłowicza do „Odwiecznych pieśni”. W kontekście zaś tytułu dzisiejszego koncertu – „Oblicza miłości” – warto zwrócić uwagę zwłaszcza na środkowe ogniwo poematu, zainspirowane „Tristanem i Izoldą” Richarda Wagnera. (22’)

Piotr Urbański

Zapraszamy na kolejne koncerty:

21.02. GRANDIOSO **Zaproszenie do tańca**

pt, 19.00 koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Tomasz Daroch wiolonczela
Sergey Simakov dyrygent

A. DVOŘÁK – Uwertura koncertowa „Karnawał” op. 92
J. HAYDN – II Koncert wiolonczelowy D-dur Hob. VIIb:2
K. SZYMANOWSKI – II Symfonia B-dur op. 19

28.02. GRANDIOSO **Róg obfitości**

pt, 19.00 koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Gabriel Czopka waltornia
Johannes Klumpp dyrygent

W. A. MOZART - Thamos, król Egiptu KV 345 (fragmenty)
R. STRAUSS - I Koncert na róg i orkiestrę Es-dur op. 11
F. SCHUBERT - IX Symfonia C-dur Wielka D. 944

07.03. GOŚCIE W FILHARMONII **Muzyka ciszy**

pt, 19.00 koncert chóralny

Chór Polskiego Radia – Luśławice
Maria Piotrowska-Bogalecka dyrygent

J. RUTTER – God Be in My Head
J. MACMILLAN – A Child’s Prayer, Lux aeterna
A. PÄRT – Da pacem Domine
R. R. BENNETT – A Good-Night
J. RHEINBERGER – Abendlied
H. HOWELLS – Requiem (fragmenty)
J. CAMERON – Lux aeterna (oprac. wariacji „Nimrod” E. Elgara)
J. TAVENER – Svyati

Sehr geehrte Damen und Herren,

bei mehrteiligen Kompositionen ist es im Konzertsaal allgemein üblich, erst nach dem Verklingen des Gesamtwerkes zu applaudieren. In den kurzen Pausen zwischen den einzelnen Sätzen herrscht Stille. Applaus zwischen den Sätzen oder gar während einer längeren Pause im Stück kann Musiker und Zuhörer ablenken und so die durch die Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichtemachen.

Freitag – 14. Februar 2025 – 19.00 Uhr

GRANDIOSO Gesichter der Liebe

Sinfonieorchester
der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie Szczecin

Karolina Hyla-Wybraniec Violine
Piotr Wybraniec Klarinette
Przemysław Neumann Leitung

Programm:

PETER TSCHAIKOWSKY
Fantasie-Ouvertüre „Romeo und Julia“ [18']

CARL PHILIPP STAMITZ
Doppelkonzert B-Dur für Klarinette, Violine und Orchester [18']
– Allegro
– Andante moderato
– Allegro

/Pause/

MIECZYŚLAW KARŁOWICZ
Tondichtung „Ewige Lieder“ op. 10 [22']
– Lied von der ewigen Sehnsucht (Andante lento)
– Lied von Liebe und Tod (Andante con moto)
– Lied vom Allsein (Moderato)

Das Konzert wird in Zusammenarbeit mit dem Polnischen Musikverlag (PWM) im Rahmen des Programms Tutti.pl zur Förderung der Auf-führung polnischer Musik realisiert.

KAROLINA HYLA-WYBRANIEC

Sie kam in Kędzierzyn-Koźle zur Welt. Ihr Studium schloss sie 2014 an der Karol-Szymanowski-Musikakademie Kattowitz in der Violinklasse von Dr. hab. Beata Warykiewicz-Siwy und Dr. Adam Mokrus mit Auszeichnung ab.

2007 erhielt sie den 3. Preis beim Bach-Wettbewerb „Stanisław Hajzer“ in Zielona Góra und eine Auszeichnung beim Nationalen Forum Junger Instrumentalisten in Rybnik. Sie ist Mitgründerin des Streichquartetts „Apotheosis“ – diesem Ensemble verlieh man u.a. den 2. Preis beim 9. Internationalen Musikwettbewerb „Individualis“ in der Ukraine (2012), den 1. Preis beim 14. Internationalen Kammerwettbewerb in Jawor und den 2. Preis beim Internationalen Wettbewerb „SVIREL“ in Slowenien.

Seit 2017 ist sie Violinistin des Sinfonieorchesters der Stettiner Philharmonie, wo sie seit 2019 als Konzertmeisterin tätig ist. Als Solistin ist sie mit den Orchestern der Philharmonie Oppeln, der Schlesischen Philharmonie, der Stettiner Philharmonie und der Camerata Stargard aufgetreten. Sie arbeitete mit Künstlern wie Garrick Ohlsson, Bomsori Kim, Alena Baeva, Alexander Gavrylyuk, Christian Tetzlaff, Stefan Asbury, Andrey Boreyko, Jacek Kasprzyk, Krzysztof Penderecki, Antoni Wit, Małgorzata Walewska, Joseph Calleja und Artur Ruciński zusammen.

Als Mitglied des Streichquartetts „Apotheosis“ und des Karłowicz-Quartetts sowie als Konzertmeisterin der Camerata Stargard beschäftigt sie sich intensiv mit Kammermusik. Sie arbeitet auch mit dem italienischen Ensemble Nuove Musiche zusammen, das sich auf die Aufführung zeitgenössischer Werke spezialisiert.

Sie nahm an Aufnahmen von CDs und Filmmusik teil, u.a. mit Krzysztof Penderecki, Wojciech Kilar, John Greenwood, der Stettiner Philharmonie, dem Kammerorchester „Aukso“ und der Philharmonie Gorzów. Das Album „Christmas Time“, das unter Mitwirkung des Domchors „Puellae Orantes“, des Krakauer Blechbläserquintetts und des Streichquartetts „Apotheosis“ eingespielt worden war, erhielt eine wertvolle Auszeichnung: Platin-Schallplatte.

PIOTR WYBRANIEC

Er ist Solist des Sinfonieorchesters der Stettiner Philharmonie und Absolvent der Musikhochschule Kattowitz in der Klarinettenklasse von Dr. hab. Arkadiusz Adamski. Als Stipendiat studierte er auch an der Escola Superior de Música e Artes do Espectáculo in Porto bei Prof. Nuno Pinto. Seine Ausbildung setzte er am Königlichen Konservatorium in Den Haag bei Prof. Pierre Woudenberg fort (samt einem Praktikum beim Residentie Orkest / The Hague Philharmonic). Er wurde mit zahlreichen Auszeichnungen geehrt, darunter mit den 1. Preisen beim 4. und 5. Westpommerschen Klarinettenfestival in Stettin, dem 1. Preis beim Polnischen Wettbewerb für Bläserensembles in Warschau (2011), dem 2. Preis beim 8. Polnischen Klarinettenfestival in Piotrków Trybunalski (2011) und dem 3. Preis beim 31. Polnischen Kammermusikwettbewerb in Breslau (2007).

Er arbeitete mit führenden polnischen Orchestern zusammen, darunter mit dem Nationalen Sinfonieorchester des Polnischen Rundfunks in Kattowitz, dem Kammerorchester „Aukso“, der Sinfonietta Cracovia, dem NFM-Leopoldinum-Orchester, dem Orchester der Beethoven-Akademie und dem Orchester für Neue Musik. Als Solist konzertierte er mit dem Stettiner Sinfonieorchester und der Camerata Stargard – er spielte Klarinettenkonzerte von Mozart und Copland sowie seine eigene Transkription von Haydns Konzert für zwei Lyren. Er realisierte auch viele Aufnahmen von CDs und Filmmusik mit Künstlern und Ensembles wie dem Atom String Quartet, Małgorzata Walewska, dem Sinfonieorchester der Stettiner Philharmonie, dem Orchester der Beethoven-Akademie und dem Kammerorchester „Aukso“.

Seine Interessen gehen über Sinfonie- und Kammermusik hinaus. Er ist einer der Gründer der Gruppe Dance of Fire Quartet, die ethnische Musik mit Elektronik verbindet; dem Ensemble wurden Preise beim Internationalen Jüdischen Musikfestival in Amsterdam und dem Folkfestival des Polnischen Rundfunks „Neue Tradition“ in Warschau verliehen.

2013 erhielt er ein Stipendium des Ministers für Wissenschaft und Hochschulwesen für hervorragende künstlerische Leistungen.

PRZEMYSŁAW NEUMANN

Przemysław Neumann schloss sein Dirigierstudium (Orchester- und Operndirigieren) bei Prof. Jerzy Salwarowski und Prof. Antoni Gref an der Musikakademie Posen ab. Im Jahre 2002 erhielt er den dritten Preis beim 3. Wettbewerb für junge Dirigenten in Białystok. Bereits während seines Studiums begann er die Zusammenarbeit mit dem Posener Musiktheater – bis 2013 war er Dirigent und Manager des Orchesters, bereitete mehrere Inszenierungen vor und dirigierte einige hundert Aufführungen und Konzerte. Er arbeitete auch mit der Posener Oper und dem Musiktheater Gleiwitz zusammen. Er leitete die meisten polnischen Orchester, darunter die Ensembles der Nationalphilharmonie Warschau, der Posener Philharmonie und der Sinfonia Iuventus.

Nachdem er 2009 promoviert hatte, nahm er einen Lehrauftrag am Lehrstuhl für Dirigieren an der Posener Musikakademie an, den er in den Jahren 2019–2020 leitete. 2017 verlieh man ihm den Titel eines habilitierten Doktors, 2019 den Titel eines Universitätsprofessors. Seine Alma Mater wurde für ihn zum Raum für die Verwirklichung zahlreicher Projekte, darunter Konzerte mit dem Sinfonieorchester der Akademie (gekrönt durch die CD-Einspielung der Musik von Karol Kurpiński) und mit dem Orchester „Sinfonietta“ sowie jährliche studentische Aufführungen in der Posener Oper und Konzerte im Rahmen der Reihe „Kreaspiracje“.

In den Jahren 2015–2024 war er Direktor der Philharmonie Oppeln. Gleichzeitig begann er mit einer intensiven Arbeit an unbekanntem oder zu Unrecht vernachlässigten Werken polnischer Komponisten, die in der Konzertreihe „Polnische vergessene Musik“ und der gleichnamigen Verlagsreihe mündete. In Zusammenarbeit mit der 2016 gegründeten „Stiftung für Kultur“, deren Präsident Przemysław Neumann ist, wurden Partituren mit Orchesterstimmen von Karol Kurpiński, Zygmunt Noskowski, Witold Maliszewski, Feliks Nowowiejski u.a. veröffentlicht. Außerdem realisierte Przemysław Neumann mit dem Orchester der Philharmonie Oppeln zahlreiche Aufnahmen der polnischen Musik.

Am 1. September 2024 übernahm er die Position des Intendanten der Stettiner Philharmonie.

GRANDIOSO Gesichter der Liebe

Es ist kaum möglich, die Bedeutung von William Shakespeares Werk für die Kultur des 19. Jh. zu überschätzen, darunter für damals geschriebene Bühnenwerke und Programmmusik. Das Oeuvre des Meisters aus Stratford bezauberte unzählige Künstler, die in seinen Theaterstücken Inspiration fanden – interessant waren sowohl Formen des Dramas, die der romantischen Ästhetik entsprachen, als auch auf der Bühne gezeigte Geschichten, die man gerne vertonte. Den Russen **Peter Tschaikowsky** (1840–1893) faszinierte die einzigartige Summa des genialen Dichters: „Der Sturm“, „Hamlet“ sowie **Romeo und Julia**. Erst 1880 vollendete der Komponist die endgültige Fassung der auf dem dritten Stück basierenden Fantasie-Ouvertüre. Dies war die dritte Version der Partitur (die früheren entstanden ein Jahrzehnt zuvor), der Schaffensprozess war bestimmt vom Ringen mit der Form, der Komponist Mili Balakirew übte an der Komposition herbe Kritik...

Die bewegende Geschichte von Romeo und Julia ist allgemein bekannt. Formal folgt das Werk frei dem Vorbild der Sonatenform (Tschaikowsky bezeichnete es daher Fantasie-Ouvertüre) und gehört der Tradition der Tondichtung à la Franz Liszt an. Am Anfang steht die Andante-Einleitung (die über hundert Takte zählt) mit dem Choralthema – diese Musik evoziert den Pater Lorenzo, dessen fatale Hilfsbereitschaft das Schicksal der beiden Titelhelden beeinflusste. Das Hauptthema entspricht dem Konflikt zwischen den Familien der Montagues und der Capulets und dem Straßengefecht zwischen ihren Vertretern. Das lyrische Nebenthema symbolisiert die innige Liebe zwischen Romeo und Julia. (18')

Dieser Abend ist vielleicht für manche eine erste musikalische Reise in das Mannheim des 18. Jh. Fast ein halbes Jahrhundert lang, zur Zeit der Kurfürsten Karl Philipp und Karl Theodor (der ein begabter Flötist war), hatte die Stadt den Beinamen „Deutsches Athen“. Die Tonkunst stand dort an der Spitze und machte Mannheim zum wichtigsten Musikzentrum in den deutschen Ländern und zu einem der anerkanntesten in Europa. Das dortige multinationale Musikermilieu leistete Außergewöhnliches, geradezu Revolutionäres. Vor allem stabilisierte es die Orchesterbesetzung (Streichquintett mit je zwei Oboen und Hörnern), die fortan erweitert werden sollte – so legte man den Grundstein für die klassische Sinfonie. Musik wurde bei Hofzeremonien gespielt: „Die Darbietung allzu komplexer Stücke in solch einer Situation – wie Danuta Gwizdalanka lapidar feststellt – wäre ein Affront gegenüber den Zuhörern, weshalb das Repertoire der Hofmusiker reichhaltig, aber nicht zu »gelehrt« sein

musste“. Erwähnenswert ist, dass Wolfgang Amadeus Mozart sich Ende 1777 und Anfang 1778 in Mannheim aufhielt. Er lernte dort komponierte Werke kennen – dies wurde für ihn zu einer äußerst wichtigen Erfahrung, die zu einer Veränderung seines Musikstils beitrug.

Zur zweiten Generation der Mannheimer gehörte **Carl Philipp Stamitz** (1745–1801), Sohn des in Böhmen geborenen Kapellmeisters und Komponisten Johann Stamitz. Ihm verdanken Klarinettenisten und Bratschisten eine Menge Musik (Carl selbst spielte Bratsche „mit einer nie zuvor gehörten Anmut“). Die Klarinette hingegen erfuhr bekanntlich gerade eine strukturelle Metamorphose und fand erst 1782 ihren festen Platz im Mannheimer Orchester. Die Bratsche führte das Leben eines Orchester-Aschenputtels, was noch über 150 Jahre dauern sollte...

Das Konzert war dort eine weniger „fortschrittliche“ Gattung als die Sinfonie; Konzerte für mehr als ein Instrument wurden „sinfonia concertante“ genannt. Dies betrifft auch das heute präsentierte **Doppelkonzert B-Dur für Klarinette, Violine und Orchester**, das 1778 veröffentlicht wurde. Besonderheiten der Instrumente, insbesondere in Bezug auf ihre Klangfarbe, waren damals nicht offensichtlich, deshalb kann man eine zweite Klarinette anstelle der Violine verwenden. Die Soloparts sind nicht kompliziert (z.B. im Vergleich zu Stamitz' Werken für Bratsche), von den Orchesterstimmen unterscheiden sie sich technisch nicht. Wichtiger sind Reiz der angestimmten Themen und geschmackvoller Dialog als spektakuläre Virtuosität. Dieser Dialog besteht darin, dass die Solisten dieselbe Melodie spielen, Motive voneinander übernehmend, manchmal auch ergänzend. Interessant ist die Aufteilung der Bratschen in zwei Gruppen, während die Celli und Kontrabässe (wie damals üblich) in Oktaven spielen. Zu den Streichern fügte der Komponist *ad libitum* zwei Oboen und zwei Hörner hinzu, das Werk kann also auch ohne diese Instrumente aufgeführt werden – sie verleihen aber dem Ensemble eine besondere Farbe (obwohl sie meist die Stimmen der Streicher verdoppeln und nur gelegentlich etwas Spezielles erhalten).

Stamitz' Beziehung zum Stil der alten „sinfonia concertante“ zeigt sich am deutlichsten am Beginn des Schlusssatzes. Bis zum Mitteltrio haben die Soloinstrumente keine eigenen Parts, so dass die Ausführenden entscheiden, wer von ihnen sich zu den ersten Violinen gesellt.

Die Zeitgenossen schätzten Stamitz' Kunst außerordentlich hoch ein, vor allem seine Sinfonien „voller Pracht und Harmonie“. Für die vollkommensten hielt man die langsamen Sätze: „eine Folge seines gefühlvollen Herzens“. (18')

Mieczysław Karłowicz (1876–1909) sah sich in erster Linie als Sinfoniker. Da die traditionelle Form der Sinfonie ihm obsolet schien, ersetzte er sie durch die orchestrale Tondichtung, die im Zentrum seines Oeuvres steht. Seiner Meinung nach ließ diese Gattung verschiedene Experimente zu, attraktiv fand er die Möglichkeit, mit dem Publikum mithilfe eines Programms zu kommunizieren. Alles folgt hier den Prinzipien der musikalischen Logik, der Komponist achtet gleichzeitig auf die ideale Beziehung zwischen dem Programm und der Partitur (wobei die Musik keine wörtliche Abbildung des Programms ist). Die Form ergibt sich aus der natürlichen Entwicklung musikalischer Ideen, die traditionellen Grundsätze des Sonatensatzes (die gewöhnlich zumindest als formaler Bezugspunkt dienen) verleihen dem Stück eine spürbare Kohärenz.

Obwohl **Ewige Lieder** (1906) zu den meistgespielten Orchesterstücken von Karłowicz zählen, haben wir sie in letzter Zeit nicht gehört. Sie unterscheiden sich von seinen anderen Tondichtungen vor allem durch ihre Struktur – das Werk ist als eine Art Triptychon konzipiert („Lied von der ewigen Sehnsucht“, „Lied von Liebe und Tod“ und „Lied vom Allsein“). Das Manuskript, in dem Karłowicz alle Musikthemen präzise bestimmt hatte, ist nicht erhalten geblieben.

Das Werk ist ein sehr persönliches Geständnis von Karłowicz, ein Manifest seines Pantheismus (der Schopenhauers und Nietzsches philosophischen Schriften entlehnt ist) und eine Apotheose der Natur. Wenn wir voraussetzen, dass ein Auszug aus Karłowiczs Essay in der Zeitschrift „Taternik“ einen Kommentar zu „Ewigen Liedern“ ausmacht, werden wir sicherlich von dem unklaren Pathos dieser an dekadente Klischees grenzenden Äußerung verwirrt sein: „Und wenn ich mich allein auf einem steilen Gipfel befinde, sehe ich nur die azurblaue Himmelskuppel und herumstehende Wogen der Gipfel, versunken im Meer endloser Ebenen – dann fange ich an, mich in dem mich umgebenden Himmel aufzulösen – von mächtigem, ewigem Odem des Universums umhüllt, fühle ich mich nicht mehr als isoliertes Individuum. Dieser Odem durchströmt alle Fasern meiner Seele, erfüllt sie mit sanftem Licht, dringt bis in die Tiefen vor, wo die Erinnerungen an verklungene Sorgen und Schmerzen liegen: Er heilt und bringt alles in Einklang. Die Stunden, die ich in jenem Halbbewusstsein verbringe, sind wie eine momentane Rückkehr zum Nichtsein; sie geben Frieden angesichts des Lebens und des Todes, sprechen von der ewigen Gelassenheit des Verschmelzens mit dem Allsein...“

In der Partitur finden wir aber kurze Mottos: „Seht, ich stehe vor euch, um mein Schicksal zu beklagen...“; „Größe, Macht, Majestät, Ewigkeit, Unbarmherzigkeit, Notwendigkeit“; sie stellen den einzigen sicheren Kommentar des Komponisten dar. Und da das heutige Konzert „Gesichter der Liebe“ heißt, sollten wir dem Mittelsatz des Werkes besondere Aufmerksamkeit widmen – er wurde von Richard Wagners „Tristan und Isolde“ inspiriert. (22')

Piotr Urbański
(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

Unsere Konzertempfehlungen:

21.02.

Fr, 19.00

GRANDIOSO
Aufforderung zum Tanz
sinfonisches Konzert

Sinfonieorchester der Philharmonie Stettin
Tomasz Daroch Cello
Sergey Simakov Leitung

A. DVOŘÁK – Konzertouvertüre „Karneval“ op. 92
J. HAYDN – Cellokonzert Nr. 2 D-Dur Hob. VIIb:2
K. SZYMANOWSKI – Sinfonie Nr. 2 B-Dur op. 19

28.02.

Fr, 19.00

GRANDIOSO
Das Füllhorn

Sinfonieorchester der Philharmonie Stettin
Gabriel Czopka Horn
Johannes Klumpp Leitung
W. A. MOZART – Thamos, König in Ägypten KV 345 (Auszüge)
R. STRAUSS – Hornkonzert Nr. 1 Es-Dur op. 11
F. SCHUBERT – Sinfonie Nr. 9 C-Dur „Die Große“ D. 944

07.03.

Fr, 19.00

ZU GAST IN DER PHILHARMONIE
Musik der Stille
Chorkonzert

Chor des Polnischen Rundfunks – Luławice
Maria Piotrowska-Bogalecka Leitung

J. RUTTER – God Be in My Head
J. MACMILLAN – A Child's Prayer, Lux aeterna
A. PÄRT – Da pacem Domine
R. R. BENNETT – A Good-Night
J. RHEINBERGER – Abendlied
H. HOWELLS – Requiem (Auszüge)
J. CAMERON – Lux aeterna (Chorfassung von E. Elgars „Nimrod“)
J. TAVENER – Svyati

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE:

KONCERTMISTRZ /
KONZERTMEISTER
Paweł Maślanka

I SKRZYPCE / 1. VIOLINE

Andrii Kreshchenskyi
Maria Nowak
Elżbieta Fabiszak-Dąbrowska
Alina Krzyżewska
Joanna Hajkiewicz
Dominik Gugala
Marcin Kieruczenko
Anna Majewska
Zofia Pich*
Wioletta Borkowska
Maciej Musiał
Izabela Wojciechowska
Olga Rozmus

II SKRZYPCE / 2. VIOLINE

Robert Smoliński
Anna Przerwa
Diana Miszkiewicz-Gugala
Joanna Ostaszewska
Magdalena Pajestka
Miłosz Kosmal
Alicja Poręba
Aleksandra Górską
Małgorzata Borowiecka
Anna Stefańczyk*
Patrycja Kozak
Łukasz Górewicz

ALTÓWKI / BRATSCHEN

Grzegorz Sadowski
Wojciech Mazur
Ewa Jungiewicz
Galina Smolińska
Dominika Kotlicka
Magdalena Micke
Zuzanna Walenciak
Aleksandra Majewska
Ludmiła Rusin
Izabela Joniec

WIOLONCZELE / CELLI

Yesong Lee
Klara Świdrów
Hanna del Noce
Katarzyna Meisinger
Ihor Chilipik
Beata Sawrymowicz
Dorota Cieśla
Kalina Massier*

KONTRABASY / KONTRABÄSSE

Karol Nasiłowski
Paweł Jędrzejewski
Michał Mitschke
Wojciech Gunia
Robert Możejewski
Jan Gottschling

FLETY / FLÖTEN

Filippo del Noce
Anna Wojnowicz-Drężek
Paweł Majewski

OBOJE / OBOEN

Izabela Kokosińska
Grzegorz Święciochowski
Piotr Kokosiński

KLARNETY / KLARINETTEN

Bogusław Jakubowski
Krzysztof Krzyżewski
Krzysztof Batur

FAGOTY / FAGOTTE

Michał Szydłowski
Anna Bownik
Edyta Moroz

WALTORNIE / HÖRNER

Katarzyna Sułkowska
Dmitrij Wdowiczenko
Oleksandr Melnychenko
Radosław Zamojski

TRĄBKI / TROMPETEN

Marcin Olkowski
Bogdan Rymaszewski
Sławomir Kuszvara

PUZONY / POSAUNEN

Mateusz Kupski
Wojciech Bublej
Igor Puszkarski

TUBA

Tomasz Zienkiewicz

KOTŁY / PAUKEN

Dariusz Jagiełło

PERKUSJA / SCHLAGZEUG

Jorge Luis Valcarcel Gregorio
Jacek Wierzchowski

HARFA / HARFE

Paulina Ligęza*

*gościnnie / als Gast

GALERIA POZIOM 4

Katarzyna Laskowska | Circulus

Wystawa malarstwa Katarzyny Laskowskiej to zbiór prac, które stanowią swoisty cykl ilustrujący sceny z życia. Zawierają się w nim relacje międzyludzkie, emocje oraz zachwyt nad otaczającą nas naturą.

Wszystko powyższe podlega procesowi zmian, który artystka ilustruje malując techniką „kółek”. Koło to forma ciągła, bez początku i końca. W odbiorze pozytywna, bez niepokojących kształtów ostrych. Zamierem artystki jest przekazanie poprzez swoją sztukę dobrych emocji wzbudzających dobre myśli i dobry nastrój. Cel jest osiągnięty, jeśli na twarzy odbiorcy zobaczy uśmiech.

Prace emanują energią i intensywnością kolorów. Kolory odzwierciedlają wyrazistą osobowość Kasi, która nie boi się ryzykować, wybiera kolory odważne, szczerze, ucieka od nieśmiałości i niezdecydowania. W swej sztuce nie idzie na żadne kompromisy i nie boi się odsłaniać siebie. Artystka zachęca do refleksji nad byciem tu i teraz, do zachwytu nad chwilą, nad momentem, nad miejscem, nad emocją.

„Circulus” to zaproszenie do wejścia w świat, w którym z ufnością czerpiemy z tego co było, z uśmiechem i odwagą wkraczając w to, co będzie.

Wystawa będzie dostępna do 2 marca 2025 roku:

Galeria dostępna jest dla odwiedzających w:

soboty: 12.00–16.00 (ostatnie wejście o 15.30)

niedziele: 12.00–16.00 (ostatnie wejście o 15.30)

Bilety w cenie 10 PLN dostępne są w kasie, biletomacie i na stronie filharmonia.szczecin.pl.

Wstęp bezpłatny dla dzieci do lat 10 i osób z niepełnosprawnościami.

Goście koncertów mogą odwiedzić galerię bezpłatnie w trakcie przerwy i pół godziny po zakończeniu koncertu.

eska

eska2

prestiz
MAGAZYN SZCZECIŃSKI

SYMFONIA
CAFE

GALERIA POZIOM 4

Katarzyna Laskowska | Circulus

Die Ausstellung der Werke von Katarzyna Laskowska ist eine Sammlung von Werken – sie machen einen einzigartigen Zyklus aus, der Szenen aus dem Leben darstellt: zwischenmenschliche Beziehungen, Emotionen sowie die Bewunderung für die umgebende Natur.

All dies unterliegt einem Veränderungsprozess, den die Künstlerin mit der „Kreis“-Technik wiedergibt. Ein Kreis ist eine kontinuierliche Form, ohne Anfang und Ende, positiv wahrgenommen, frei von beunruhigender Schärfe. Die Künstlerin hatte vor, durch ihre Kunst gute Gefühle zu vermitteln, die gute Gedanken und gute Laune hervorrufen. Dieses Ziel ist erreicht, wenn ein Lächeln auf dem Gesicht der betrachtenden Person zu sehen ist.

Die Werke strahlen Energie und Farbintensität aus. Die Farben spiegeln die ausdrucksstarke Persönlichkeit von Laskowska wider, die sich nicht scheut, Risiken einzugehen, indem sie mutige Farben wählt, Schüchternheit und Unentschlossenheit vermeidet. In ihrer Kunst wünscht sie sich keine Kompromisse, scheut sich nicht, sich zu offenbaren. Sie ermutigt uns, uns auf das Hier und Jetzt zu besinnen, uns am Augenblick, am Ort, an der Emotion zu erfreuen.

„Circulus“ ist eine Einladung, eine Welt zu betreten, in der wir mit Zuversicht aus der Vergangenheit schöpfen und uns lächelnd und mutig auf das, was kommen wird, einlassen.

Die Ausstellung kann bis zum 2. März 2025 besichtigt werden:

Die Galerie ist geöffnet:

samstags: 12.00–16.00 Uhr (letzter Einlass um 15.30 Uhr)

sonntags: 12.00–16.00 Uhr (letzter Einlass um 15.30 Uhr)

Eintrittskarten (10 PLN) sind an der Abendkasse, am Ticketautomaten und unter filharmonia.szczecin.pl erhältlich.

Der Eintritt ist für Kinder unter 10 Jahren und für Menschen mit Behinderungen frei.

Die Besucher der Konzerte können die Galerie in den Pausen und eine halbe Stunde nach Ende des Konzerts kostenlos besichtigen.

Informacje:

Sekretariat Filharmonii jest czynny:

od poniedziałku do piątku w godz. 8.30–16.30
tel. +48 91 430 95 11
sekretariat@filharmonia.szczecin.pl

filharmonia.szczecin.pl

Kasa Filharmonii:

tel. +48 91 431 07 20
infolinia +48 539 94 94 54
kasa@filharmonia.szczecin.pl

Kasa jest czynna:

od wtorku do czwartku w godz. 13.00–18.00
w piątek w godz. 13.00–20.00
w sobotę w godz. 12.00–16.00
oraz godzinę przed każdym biletowanym wydarzeniem,
którego organizatorem jest Filharmonia.

Infolinia jest czynna:

od wtorku do czwartku w godz. 10.00–16.00.

Informujemy o możliwości asystowania pracownikom Filharmonii osobom niepełnosprawnym podczas koncertów organizowanych przez Filharmonię. Prosimy o kontakt z kasą Filharmonii.

Abonament:

Zachęcamy do zakupu abonamentów na następujących zasadach:
przy zakupie przez jedną osobę co najmniej siedmiu (7) biletów normalnych/ulgowych na dowolnie wybrane koncerty* organizowane przez Filharmonię obowiązuje zniżka 15% od każdego biletu. Przy zakupie abonamentu przysługuje również zniżka na zakup produktów w sklepie Filharmonii.

Bilety grupowe:

Przy zakupie co najmniej piętnastu (15) biletów normalnych na jeden koncert.

Więcej: <https://filharmonia.szczecin.pl/bilety>

Filharmonia zastrzega sobie prawo do wprowadzania zmian w repertuarze.

*z wyłączeniem koncertów:
13-14.06.2025.

Informationen:

Das Sekretariat der Philharmonie ist geöffnet:

von Montag bis Freitag 8.30–16.30 Uhr
Tel. +48 91 430 95 11
sekretariat@filharmonia.szczecin.pl

filharmonia.szczecin.pl

Kasse:

Tel. +48 91 431 07 20
Info +48 539 94 94 54
kasa@filharmonia.szczecin.pl

Die Kasse ist geöffnet:

von Dienstag bis Donnerstag 13.00–18.00 Uhr
am Freitag 13.00–20.00 Uhr
am Samstag 12.00–16.00 Uhr
und eine Stunde vor jeder von der Philharmonie organisierten Veranstaltung.

Info:

von Dienstag bis Donnerstag 10.00–16.00 Uhr.

Wir informieren über die Möglichkeit der Assistenz der Menschen mit Behinderungen während der von der Philharmonie organisierten Konzerte. Weitere Informationen an der Kasse der Philharmonie.

Aboservice:

Wir empfehlen Ihnen, Abonnements nach folgenden Regelungen zu erwerben:
Beim Kauf von mindestens sieben (7) normalen/ermäßigten Tickets Eintrittskarten für beliebig ausgewählte Konzerte* der Philharmonie durch eine Person gilt ein Rabatt 15% auf jede Karte. Beim Kauf eines Abonnements erhalten Sie außerdem einen Rabatt auf den Kauf von Produkten im Philharmonie-Shop.

Gruppentickets:

Beim Kauf von mindestens fünfzehn (15) normalen Tickets pro Konzert.

Mehr Infos: <https://filharmonia.szczecin.pl/bilety>

Die Philharmonie behält sich Besetzungs- und Programmänderungen vor.

*mit Ausnahme der Konzerte:
13-14.06.2025.

Patron Sezonu Artystycznego 2024/2025

STRABAG
WORK ON PROGRESS

Partner Motoryzacyjny Filharmonii

BMW
Bońkowsy

Znajdą nas Państwo / Unsere Webpräsenz:

facebook.com/filharmoniaszczecin
instagram.com/filharmoniaszczecin
x.com/filharmoniaSZN
youtube.com/filharmoniaszczecin
filharmonia.szczecin.pl